

[Gerda Mundt.]

i Landstingets Udvalg netop særlig drejet sig om Ansættelse af en kvindelig Teolog som Fængselspræst. Jeg tror, jeg roligt kan sige, at det har stærk Sympati fra mange Sider, uden at dog Ændringsforslag er stillet, i fuld Overensstemmelse med den Aftale, vi har, at naar den højtærede Kirkeminister ikke kunde gaa med til det, vilde vi andre ikke stille Ændringsforslag.

Dette sidste Spørgsmaal om kvindelige Præster ved Fængslerne har sidste Gang været behandlet i Det kirkelige Udvalg, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen omtalte det. — jeg henviser her til Betænkningen Side 90 —, hvor der blev stillet følgende Forslag netop af det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen, den daværende Kirkeminister:

„Det kirkelige Udvalg udtaler sig for, at der gives Kvinder Adgang til at opnaa Ansættelse som Præster ved Kvindefængsler og i mulige tilsvarende Præstestillinger.“

Der staar i Betænkningen, at Forslaget vandt nogen Sympati, men der kom Indvendinger fra anden Side, hvor man fremhævede, at det var et principielt Spørgsmaal, som berørte Kirkens Enhed, et Spørgsmaal om Ordination, og det vilde være vanskeligt i Længden at drage Grænsen mellem en speciel og en almindelig Adgang. Ved Afstemningen, som foregik den 9. December 1938, blev Forslaget forkastet med 11 Stemmer mod 8, men der var 5 Medlemmer, som undlod at stemme, og 2, nemlig Fuglsang Damgaard og Biering, var fraværende. Af de 24 tilstedeværende var det altsaa under Halvdelen, som var mod Forslaget, og det viser en ikke uvæsentlig Forskydning fra de Tal, jeg før nævnte — hvis man nu kan drage en Sammenligning mellem Menighedsraadsmedlemmer og Det kirkelige Udvalg. Det viser, at der var en voksende Stemning for at ansætte kvindelige Præster ved Fængslerne. Men jeg synes i Virkeligheden, at Flertallet her har Ret i, at det vil være vanskeligt i Længden at drage en Grænse mellem en speciel og en almindelig Adgang.

Samme Grunde som for Mændenes Vedkommende kunde tale for i visse Tilfælde at lade Kvinder uden teologisk Eksamen faa Adgang til Præsteembeder, f. Eks. ved Fængsler eller Hospitaler; jeg henviser her til § 3, hvor der staar angaaende Mændenes Ansættelse som Præster, at saafremt de gennem deres Arbejde til Kirkens og Menighedens Tarv i fremtrædende Grad har vist sig i Besiddelse af de Egenskaber,

der kræves til Præstegerningen, saa kan de faa Ansættelse i visse Tilfælde. Det samme vil kunne gælde om Kvinderne.

Naar det nu herfra er sagt, at der ikke er kommet noget Krav fra de store lysende Navne, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at derfra skal Kravet slet ikke komme. Kravet skal netop komme fra Menigheden, fra det kristne Folks Side, og jeg kunde godt tænke mig, at der foruden en kvindelig Teolog kunde være en hjemvendt Missionær, en Diakonisse eller anden Kvinde, som havde vist særlig Evne til at tjene i Menigheden, som kunde faa Ansættelse som Præst og blive ordineret. Vi har her i vort Land en Kvinde, som ved Siden af sin Gymnastikhøjskole har bygget en Kirke og dér taler Guds Ord hver Søndag; saa at Menneskers Hjerter bliver aabnet. Der er lige udkommet en lille Samling Prædikener derfra, som hedder: „Min Sjæl, lov Herren“.

Spørgsmaalet om kvindelige Præster er ikke medtaget i dette Lovforslag; og jeg tror ogsaa, vi vil slutte denne Forhandling med at sige, at det er ikke blevet gennemdrøftet til Bunds, og at det heller ikke skal ske under de nuværende Forhold. Det havde været ønskeligt, om vi kunde have løst Spørgsmaalet om en kvindelig teologisk Kandidat ved Kvindefængslet; men det kan maaske gøres paa en anden Maade. Jeg tror, at Fremtiden vil tage dette Spørgsmaal om at ordinere kvindelige Præster op til Løsning, men foreløbig mener jeg, det skal henlægges. Jeg er nu ikke helt uenig med den højtærede Kirkeminister i, at det centrale ligger ikke paa dette Omraade. Det vigtigste er, at Kvinden faar Lov til inden for vor Folkekirke at tjene ved Siden af Manden, baade i Gerning og Tale, ogsaa ved Ordets Forkyndelse og ved Sjælesorg, og her er der aaben Adgang i alle Grene af Kirkens Arbejde.

Netop som Kristne maa vi lære Sagtmodighed og Ydmyghed af Kristus, han, som har vist os, at det største er at faa Lov til at tjene, selv i den ringeste Gerning. Derfor skal ogsaa Kravet om kvindelige Præster komme stiltfærdigt, det skal modnes indefra og først føres ud i Virkeligheden, naar Menigheden ønsker det, men jeg for mit Vedkommende tror, at det vil komme, maaske endda i en ikke saa fjern Fremtid.

Kirkeministeren (Fibiger): Jeg takker de ærede Ordførere for Tilslutningen til det Lovforslag, som vi behandler her.

Diskussionen har jo ikke saa meget drejet sig om det Forslag, jeg har fremsat, og jeg skal ikke komme ind paa alt det,